

Baaligning giver, og som det ærede Medlem fra Stege mener, at vi i det væsentlige bør fastholde. Det giver langt fra et saa stort Spillerum og hvorfor? Det ærede Medlem forlanger nemlig i sin Helhed en fast Stala efter Indtægtsprincippet, medens vi nu i Øjeblikket lægge Formue- og Lejlighedsstatten i Sogneraadene, som vi ville det, hvis vi kunne saa Amtsrådet med dertil. Det er der i øvrigt ikke noget at indvende imod. Amtsrådet er en højt fornustig Instans, og jeg ønsker det fastholdt, naar Spørgsmaalet en Gang kommer frem; men der er dog en Betragtning, som noget vækker det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Stege indtager, og som styrker det Standpunkt, det ærede Medlem fra Grenaa indtager. Det er nemlig, at efter den gamle Ordning er Billaarlighedens Spillerum absolut større, netop fordi der ikke have nogen faste Regler. Nu siger det ærede Medlem fra Stege og andre ærede Medlemmer, at det gør ikke noget, fordi saadanne Regler kunne fastsættes af Sogneraadet, og saa kan Amtsrådet stadfæste dem. Nej, det kan tit ikke nytte, at Sogneraadet gør dette, fordi Amtsrådet ikke har nogen Forpligtelse til at stadfæste, hvad Sogneraadet fastsætter, og der kan fremkomme Konflikter imellem dem. Sagen kan være vanskelig at afgøre; men det forekommer mig at være det bedste, at Lovgivningsmagten fastsætter, hvad der skal være de faste Regler for Stattens Baaligning i denne Forstand, og med al den Frihed, som Kommunerne bør have i den Part af Lovgivningen, som vedkommer dem, saa tror jeg dog, at dette høje Ting altid har fastholdt dette Standpunkt, og jeg tror ogsaa, at det er det, vi ere bedst tjente med. Men der er endnu en Grund, hvorfor jeg mener, at dette er den fornustigste Maade at ordne denne Sag paa, og det er ikke alene fordi det er det gamle Standpunkt at give Lovgivningsmagten, hvad dens er, og Kommunerne, hvad deres er; men det er ogsaa, fordi jeg tror, at der derved undgaas noget, som ellers oppe i Landstinget vil blive gjort til absolut Betingelse for at føre denne Lov igennem, nemlig en Overligningskommission, saaledes som det før har været foreslaaet, og jeg tror ogsaa, er foreslaaet i den høje Regerings Forslag til Lov. Vi undgaa altsaa denne Overligningskommission, og den blive vi jo næppe enige om. Faste Lovgivningsregler paa dette Omraade kunne rigtignok ogsaa frembyde Vanskeligheder; thi de skulle altsaa udarbejdes i Detaillerne, og naar vi saa en Overligningskommission, behøve vi altsaa ingen saadanne Regler. Men skønt jeg tror, at det kan have sine Vanske-

ligheder at blive enige om disse Detailler, saa er jeg dog temmelig overbevist om, at vi lettere komme til Enighed om at udarbejde disse Detailler, end vi blive enige med det høje Ting ovenpaa og maaske ogsaa med Regeringen om en Overligningskommission. Thi den vil jo blive udnævnt af den vedkommende Indenrigsminister. Og jeg skulde mene at ramme dette Tings Standpunkt, saaledes som det sikkert er nu, og saaledes som ganske vist mit Standpunkt er, naar jeg siger, at vi ikke ønske at give Administrationen større Spillerum end nødvendigt. Desuden maa man huske paa, at det er jo saaledes, at den ene Indenrigsminister afgør Sagen paa den ene Maade og den anden paa den anden Maade, om end det er min Overbevisning, at den vedkommende Minister altid i et saadant Tilfælde vil handle efter sin bedste Overbevisning om, hvad der er Lov og Ret; men Stattesansættelse er jo altid en Skønssag. Og her til kommer, at jo ingen ved, hvem der er Minister, lad mig sige om en halv Snes Aar, derom vide vi intet som helst. Men heri ligger, i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt før, naturligvis ikke den ringeste Insinuation mod den nærværende Indenrigsminister eller mod nogen forhenværende eller tilkommende Indenrigsminister; men vi have jo alle mindste Garanti for, i hvilken Retning Udviklingen vil gaa, om den vil blive til Fordel for den ene eller den anden. Derom staar der hyppigst Strid i Kommunerne, det kan ikke nægtes, og de bruge saa Amtsrådet til Overinstans, og der staa jo de højst befattede over for de lavest befattede, og hvad den ene Part af dem vil have, er den anden imod og omvendt, og dermed ligge saa alle disse Stattesager paa Jorden, og det er naturligvis ikke Meningen med den øverste Instans. — Jeg skal ogsaa ganske fort tillade mig at henbende mig til det ærede Medlem fra Randers (Rüttichau). Det ærede Medlem har nemlig foreslaaet en Overligningskommission i Overensstemmelse med den højterede Indenrigsminister. Jeg vil derfor — idet jeg i øvrigt ikke skal komme ind paa alle Detaillerne i disse Forslag, det er der ingen Anledning til — tillade mig at anbefale det ærede Ting at stemme imod det ærede Medlem fra Randers' Forslag i saa Henseende. (Rüttichau: Det foreligger ikke, det kommer først i næste Afsnit). Det er nok muligt; men naar den ærede Formand ikke afbryder mig, saa synes jeg ogsaa, at det ærede Medlem fra Randers kunde lade mig være i Fred.